
[2008-23-RE](#)

CAUSA 2008-23-RE

Número de registre 369-2008. Recurs d'empara

AUTE DEL 3 DE DESEMBRE DEL 2008

BOPA núm. 92, del 24 de desembre del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 4 de setembre del 2008, per la representació processal de la Sra. Mirta Norma Schelling, mitjançant el qual recurs d'empara contra la sentència del 24 d'abril del 2008 i contra l'aute del 17 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en dret reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que dicti una resolució en que declari que s'ha vulnerat el dret al·legat, que s'anul·li la sentència dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i que en pronunciï una altra;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de l'1 d'octubre del 2008;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pierre Subra de Bieusses;

Antecedents

Primer

El 31 d'octubre del 2007, en el marc d'una demanda laboral en reclamació d'havers laborals i indemnització per desestiment justificat del treballador, el Tribunal Unipersonal de la Batllia va estimar parcialment la demanda i va condemnar la societat AHOTELS, SA a indemnitzar a la Sra. Mirta Norma Schelling en una suma global de 15.233, 77 euros que havia de ser regularitzada a la CASS, més els interessos legals.

Segon

La societat AHOTELS, SA va presentar un recurs d'apel·lació i, el 24 d'abril del 2008, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va estimar en part aquest recurs, va revocar la sentència del Tribunal Unipersonal de la Batllia en el sentit d'estimar parcialment tant la demanda principal com la reconvençional, i, en conseqüència, va condemnar la societat AHOTELS, SA a pagar a la demandant l'import de 8.863,69 euros i a la demandant a pagar a la societat AHOTELS, SA 14.740,00 euros per la utilització d'un pis com a contraprestació dels seus serveis laborals. Feta la compensació, la Sra. Mirta Norma Schelling havia d'abonar a la societat AHOTELS, SA la quantitat de 5.876,31 euros amb els interessos legals comptats a partir d'aquesta resolució.

Tercer

La Sra. Mirta Norma Schelling va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per tal com va considerar que la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia havia vinculat un assumpte estrictament laboral amb un assumpte de caràcter civil general, malgrat l'especificitat processal establerta en la Llei d'arrendament de finques urbanes, i aquest fet, segons el seu parer, vulneraria el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Quart

El 17 de juliol del 2008, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, mitjançant un aute, va decidir desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions, ja que aquest Tribunal va fonamentar la seva decisió.

Cinquè

El 4 de setembre del 2008, la representació processal de la Sra. Mirta Norma Schelling va presentar un recurs d'empara en què manifesta que el Tribunal Superior de Justícia ha vinculat un assumpte judicial estrictament laboral amb un assumpte judicial estrictament de caràcter civil general i que per aquest motiu la recurrent no ha obtingut una decisió fonamentada en dret. Aquesta part destaca que no es poden barrejar la relació laboral amb la societat AHOTELS, SA i la relació contractual immobiliària amb l'empresa APARTHOTEL PATAGONIA AUSTRAL, encara que la primera facilités l'arrendament, perquè no consta en els autes quins lligams existeixen entre les dues empreses. En definitiva, la demanda de la recurrent es va promoure en base a la Llei sobre el contracte de treball i la demanda reconvençional de la defenent es va fer en base a la Llei d'arrendaments de finques urbanes.

Per acabar, la recurrent demana al Tribunal Constitucional que dicti una resolució que declari que s'ha vulnerat el dret al·legat, que s'anul·li la sentència dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i que en pronunciï una altra.

Sisè

L'1 d'octubre del 2008, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el que realment pretenia la recurrent era una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal reprèn el contingut dels diversos considerants de la sentència del Tribunal Superior de Justícia que demostren que la sentència està fonamentada en dret, que no és

---

incompleta i que s'ha pronunciat sobre totes les pretensions de la part.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2008-23-RE.

Fonament jurídic únic

La recurrent al·lega una vulneració de l'article 10 de la Constitució pel fet que el Tribunal Superior de Justícia "al vincular un assumpte judicial estrictament laboral on la dient era i és part Actora, amb un assumpte judicial estrictament de caràcter civil general (malgrat l'especificitat processal contemplada a la Llei d'arrendaments de finques urbanes) promouen una total indefensió de la Sra. Mirta Norma Schelling. Entenem que la recurrent no ha obtingut una decisió judicial fomentada en Dret si no ben bé al contrari."

Amb aquesta al·legació la recurrent pretén que el Tribunal Constitucional entri en una discussió que no correspon a la seva competència.

Mitjançant una demanda reconvenional de la part defenent, es va plantejar si la recurrent i el seu espòs havien satisfet o no tots els lloguers i si havien ocupat, durant un temps, de manera irregular un apartament, (i si en definitiva eren deutors de la societat AHOTELS, SA). El batlle i el Tribunal Superior de Justícia es van pronunciar de manera diferent.

El Tribunal Unipersonal de la Batllia va concloure que la demanda reconvenional no era admissible perquè el seu objecte no era de naturalesa laboral, i per tant, no era relatiu al contenciós del dret del treball sobre el qual havia de pronunciar-se, sinó del contenciós civil.

En apel·lació, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va considerar que "l'ús del pis de referència per la Sra. Mirta Norma SCHELLING deriva no d'un contracte d'arrendament sinó d'una contraprestació pels seus serveis laborals; per tant, no es d'aplicació la Llei d'arrendaments de finques urbanes, sinó el contracte de treball que ha establert aquest avantatge material, ço que fa que el procediment vigent per tots els litigis relacionats a l'ús del pis es el procediment laboral d'acord amb les disposicions de l'article 1 de la Llei sobre el contracte de treball i la jurisprudència."

Ens trobem davant dues anàlisis divergents d'entre les quals no correspon a aquest Tribunal decidir. Es tracta d'anàlisis relatives a qüestions de dret del treball o de dret civil, el fons de les quals el Tribunal Constitucional, salvat que surti del seu paper de jutge constitucional, no pot dilucidar.

En aquesta causa, només li correspon constatar:

- que la decisió del Tribunal Superior de Justícia sobre el punt de la demanda reconvenional està motivada de manera precisa i explícita i que no es pot al·legar, per consegüent, que no estigui fonamentada jurídicament,

- que pel que fa a aquest mateix punt, la recurrent no va estar privada davant el Tribunal Superior de Justícia de tots els drets a la seva defensa i que, per tant, no pot pretendre haver estat víctima d'una indefensió.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2008-23-RE, interposat per la representació processal de la Sra. Mirta Norma Schelling, contra la sentència del 24 d'abril del 2008 i contra l'aute del 17 de juliol del mateix any, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 3 de desembre del 2008.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Didier Maus

Magistrat

Magistrat